

La divina luz de la gracia del Guru:

Un video en honor de Mákara Sankranti

Jñanéshvari

Estrofas del capítulo 16

मावळवीत विश्वाभासु । नवल उदयला चंडाशु ॥

अद्वयाब्जिनीविकाशु । वंदू आतां ॥

māvaḷavīta viśvābhāsu | navala udayalā caṇḍāśu ||
advayābjinīvikāśu | vandū ātā ||

¡Saluciones al Guru, ese sol naciente que
disipa la ilusión del universo y hace que el loto
de la no dualidad despliegue sus pétalos!

जो अविद्याराती रुसोनियां । गिळी ज्ञानाज्ञान चांदणियां ॥

जो सुदिनु करी ज्ञानियां । स्वबोधाचा ॥

zo avidyārātī rusoniyā | giḷī jñānājñāna tsāṇḍaṇiyā ||
zo sudinu karī jñāniyā | svabodhātsā ||

Él destruye la noche de la ignorancia,
elimina la ilusión de conocimiento e ignorancia,
y hace llegar el día de la iluminación a los sabios.

जेणें विवळतिये सबळे । लाहोनि आत्मज्ञानाचे डोळे ॥

सांडिती देहाहंतेचीं अविसाळें । जीवपक्षी ॥

zeṇe vivaḷatiye sabale | lāhoni ātmajñānātse ḍole ||
sāṇḍitī dehāhantecī avisāḷe | jīvapakṣī ||

Al despuntar el día, los ojos del conocimiento del Ser se abren,
y los pájaros, en la forma de las almas individuales, dejan sus nidos
de identificación con el cuerpo.

लिंगदेहकमळांचा । पोटीं वेंचतयां चिद्भ्रमराचा ॥

बंदिमोक्षु जयाचा । उदैला होय ॥

liṅgadehakamaḷātsā | poṭī vetsatayā cidbhramarātsā ||
bandimokṣu jayātsā | udailā hoyā ||

Al elevarse, la abeja de la Conciencia,
que espera en el loto del cuerpo sutil, gana su libertad.

शब्दाचिया आसकडीं । भेदनदीचां दोहीं थडीं ॥

आरडाते विरहवेडीं । बुद्धिबोधु ॥

śabdāciyā āsakaḍī | bhedanadīcā dohī thāḍī ||
āraḍāte virahaveḍī | buddhibodhu ||

En las orillas opuestas del río de la dualidad,
que brota de enseñanzas contradictorias de las escrituras,
intelecto y entendimiento gritan, como una pareja de gansos
en la angustia de su separación.

तया चक्रवाकांचें मिथुन । सामरस्याचें समाधान ॥

भोगवी जो चिद्गन । भुवनदिवा ॥

tayā cakravākāntse mithuna | sāmarasyātse samādhāna ||
bhogavī zo cidgagana | bhuvanadivā ||

Esta luz del mundo, situada en el firmamento de la Conciencia, les
lleva el consuelo de la unión.

जेणें पाहालिये पाहांटे । भेदाची चोरळी फिटे ॥

रिघती आत्मानुभववाटे । पांथिक योगी ॥

zeṇe pāhāliye pāhāṭe | bhedācī tsoraḷī phiṭe ||
righatī ātmānubhavavāṭe | pānthika yogī ||

A la salida del sol, pasa la oscura noche de los ladrones,
y los yoguis nómadas emprenden el camino de la experiencia
espiritual.

तेव्हां विश्वस्वप्नासहितें । कोण अन्यथामतिनिद्रेतें ॥

सांभाळी नुरेचि जेथें । मायाराती ॥

tevhā viśvasvapnāsahite | koṇa anyathāmatinidrete ||
sāmbhāḷī nureci jethe | māyārātī ||

Cuando la noche de la ilusión se haya desvanecido,
¿quién recordará el sueño del entendimiento incorrecto,
con su engañosa ensoñación del universo?

म्हणौनि अद्वयबोधपाटणीं । तेथ महानंदाची दाटणी ॥

मग सुखानुभूतीचीं घेणीं देणीं । मंदावों लागती ॥

mhaṇauni advayabodhapāṭaṇī | tetha mahānandācī dāṭaṇī ||
maga sukhānubhūṭīcī gheṇī deṇī | mandāvo lāgatī ||

En la ciudad de la conciencia de unidad, el mercado está colmado de
dicha y entonces los asuntos de los placeres mundanos se desvanecen.

किंबहुना ऐसैसैं । मुक्तकैवल्य सुदिवसैं ॥

सदा लाहिजे कां प्रकाशैं । जयाचेनि ॥

kimbahunā aisaise | muktakaivalya sudivase ||
sadā lāhize kā prakāśe | zayātseni ||

Su gloria da luz perpetua a la experiencia
de la dicha más elevada de un ser liberado.

Jñaneshvari, 16.1–7, 11–13; de la versión de Swami Kripananda (ed.), *Jñaneshwar's Gita: A Rendering of the Jñaneshwari* (Albany, NY: SUNY, 1989) p. 256. 2018 © SYDA Foundation.
Derechos reservados.

